

DÒNG ANH EM HÈN MỌN

**BẮT ĐẦU
LẠI
TỪ PHÚC ÂM**

**ĐƯỜNG HƯỚNG LINH HOẠT
CHO NHIỆM KỲ SÁU NĂM
2010 – 2015**

RÔMA 2010

OFM VN

**VĂN PHÒNG TRUYỀN THÔNG
TRUNG ƯƠNG DÒNG ANH EM HÈN MỌN**

Đường S. Maria Mediatrix 25
00165 Rôma – Italia

www.ofm.org

Lời giới thiệu

Của Tổng Phục Vụ

Anh chị em thân mến,

Xin Chúa ban bình an cho Anh chị em!

Sau khi các cuộc cử hành *Ân sủng Cội nguồn* đã kết thúc, trong tư cách là những người anh em chị em, chúng ta được kêu gọi tiếp tục tất cả những gì chúng ta đã cử hành trong suốt những năm ân sủng vừa qua, dẫn tới việc cử hành Bát chu niên ngày thành lập Dòng Anh Em Hèn Mọn.

Ngay trong các cuộc họp đầu tiên, Ban Tổng Cố vấn – được bầu chọn tại Tổng Tu Nghị 2009 – đã quan tâm tới việc đưa ra một số đường hướng để linh hoạt đời sống Anh Em trong sáu năm tới, tiếp liền với dự phóng *Ân sủng Cội nguồn*, mà luôn ghi nhớ các Ưu tiên. Hoa trái của việc chúng tôi suy tư, đó là tài liệu mà chúng tôi công hiến cho anh em hôm nay, mang tựa đề *Bắt Đầu Lại Từ Phúc Âm. Đường Hướng Linh Hoạt Cho Nhiệm Kỳ Sáu Năm 2010 – 2015*.

Dự phóng được tiên liệu trải qua ba giai đoạn: 1) sống Phúc âm (2010-2011), 2) “phục hồi” hoặc “dâng trả” quà tặng Phúc Âm ¹ (2012-2013), và 3) tái thiết lập sự hiện diện của

¹ Những chữ “phục hồi hoặc dâng trả quà tặng Phúc âm” cần được hiểu dưới ánh sáng của Văn kiện chung kết Tổng Tu nghị 2009 “Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm”. Chủ đề của Tổng Tu nghị là sứ vụ phúc âm hóa, đó là một phương thể đặc biệt thích hợp cho việc dâng trả lại cho Chúa quà tặng Phúc âm, đã được ban cho Phanxicô như *thể thức sống*. Chúng ta nói tới chữ “quà tặng” theo nghĩa Phanxicô sử dụng, khi thánh nhân nói rằng Chúa đã ban các anh em cho ngài và chúng ta nói tới việc *phục hồi* theo nghĩa ngài bảo: “Chúng ta hãy dâng trả mọi sự tốt lành về cho Chúa là Thiên Chúa tối cao và chí tôn. Chúng ta hãy biết rằng mọi sự tốt lành là của Chúa và hãy tạ ơn Người về tất cả mọi sự; Người là nguồn mạch mọi sự tốt lành” (Lksc 17, 17). Do đó, việc dâng trả liên quan tới việc trút hữu.

chúng ta (2014-2015). Các giai đoạn đều tập trung vào những nguyên tắc cốt lõi này: Phúc âm như là khởi điểm, sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta, trong thế đối thoại với thế giới, và việc tái thiết lập cũng như việc đổi mới các cơ cấu của chúng ta.

Phúc Âm như một Điểm khởi hành

Khởi điểm và trung tâm của dự phóng đã được đề cập trên đây chính là Phúc Âm. Do đó, tựa đề là *Bắt Đầu Lại Từ Phúc Âm*. Đã hơn 30 năm, kể từ Công đồng Vatican II, cả đời sống lẫn sứ vụ của chúng ta đã là đối tượng của khá nhiều cuộc phân tích rồi. Chắc chắn chúng ta phải tiếp tục thực hiện việc phân tích này – trừ khi chúng ta muốn bỏ lỡ chuyến xe lịch sử. Những thời khắc khó khăn và gay go (x. *DSTH* 13) mà chúng ta đang sống, với những sự đổi thay nhanh chóng và liên tục, đòi hỏi chúng ta phải làm công việc phân tích đó. Tuy nhiên, chúng ta không thể dừng lại nơi việc phân tích những nguyên nhân đã đưa chúng ta tới tình trạng hiện nay, cũng như nơi những nghiên cứu khoa học về một quá khứ đã qua đi lâu rồi không thể cứu vãn được nữa. Cũng vậy, không đủ đâu việc phác họa ra một loạt các chiến lược với mục đích định hình cho một tương lai vẫn còn bấp bênh. Tất cả việc này có thể trở nên nguy hiểm, nếu nó đưa chúng ta tới chỗ nghĩ rằng: sự đổi mới sâu xa hoặc việc tái thiết lập đời sống và sứ vụ của chúng ta chỉ là một công việc thay vì là một lối sống. Và điều rõ ràng là chúng ta cần phải nghĩ tới tương lai và chuẩn bị cho tương lai với sự *trong sáng* và *táo bạo*. Điều cần thiết và hiển nhiên là chúng ta phải tìm kiếm và vận dụng các chiến lược mà nhắm tới tương lai. Thật vậy, chúng ta không thể nào đánh mất, quên lãng hoặc từ bỏ sức mạnh và những mục tiêu của một hiện tại quá phong phú với niềm say mê đối với Chúa Kitô và nhân loại. Do đó, cần phải nhen lên một ngọn lửa mới và bơm vào một nhựa sống mới – nếu như chúng ta không muốn rơi vào nguy cơ phải chết vì giá lạnh và

suy nhược.

Ngọn lửa mới này, dòng nhựa mới này chỉ có thể đến được với chúng ta bằng cách quay về lại với Phúc âm, hạt nhân nền tảng trong lối sống của chúng ta. Đời sống chúng ta không chỉ là chọn lựa bất chước Đức Giêsu Kitô một cách hoàn hảo hơn, vì tất cả những người đã được rửa tội đều được kêu gọi mặc lấy “*cùng một tâm tình như Đức Kitô*” (Pl 2, 5); cũng không phải là yêu sách đòi độc quyền đối với những nhân đức phúc âm nào đó, vì ngay cả bài giảng trên núi là cho tất cả mọi người (x. Mt 5,1tt). Vì “*quà tặng Phúc âm nằm tại nguồn cội huynh đệ đoàn của chúng ta*” (NNMQTPÁ 6), đúng hơn, đó là làm cho Phúc âm – với hết mọi đòi hỏi triệt để của Phúc âm – trở thành nền tảng đời sống thường ngày của chúng ta và là tiêu chuẩn đầu tiên và cuối cùng cho hoạt động của chúng ta.

Đàng khác, Phúc âm, theo nghĩa đầy đủ nhất của Phúc âm, đó là chính Chúa Giêsu. Nói cách khác, việc tuyên khấn Phúc âm *như luật và đời sống* không chỉ là một lời tuyên xưng với những ý hướng tốt lành; đúng hơn, đó là một thách đố sống và hành động trong tư cách là dân tộc của phúc âm, là những con người được củng cố bởi một kinh nghiệm đức tin mãnh liệt và đi theo lối sống mà Phanxicô đã để lại cho chúng ta, biết cách đặt để Chúa Kitô tại trung tâm đời sống và sứ vụ của họ, và làm cho Ngài trở nên **tất cả** trong hiện hữu của họ: *Hơn nữa, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết mọi sự* (Pl 3,8tt). Do đó, một đời sống phù hợp với Phúc âm như lối sống của chúng ta đây không thể gián lược vào việc tuân giữ một số bản văn, cũng như một danh sách liệt kê ra những thái độ ứng xử; mà thay vào đó, đời sống hợp theo Phúc âm dẫn đưa chúng ta tới chỗ tiếp nhận toàn bộ sứ điệp của Chúa Giêsu và làm cho Người trở thành lý lẽ cho tất cả mọi điều chúng ta nói và làm (cf. L 10, 8-10).

Anh chị em thân mến, nếu chúng ta muốn đời mình có ý

nghĩa và làm sống lại đoàn sủng của chúng ta, thì thách đố lớn lao trước mặt chúng ta là bắt đầu lại từ Phúc âm và để cho Phúc âm ở lại trong chúng ta. Chỉ bằng cách đó, chúng ta mới có thể đảm bảo cho tương lai mà Thánh Thần đang dẫn chúng ta hướng tới (x. ĐSTH 110).

Những Chứng nhân trung thực của Phúc âm

Kinh nghiệm để cho Phúc âm “ở lại” trong chúng ta đó biến đổi chúng ta thành những chứng nhân trung thực của Phúc âm Đức Giêsu; đây là tất cả những gì liên quan tới dự phóng *Bắt Đầu Lại Từ Phúc Âm*. Đó không chỉ là rao giảng Phúc âm, nhưng đúng hơn là trở nên những chứng nhân của Đức Giêsu. Tương tự các Anh em thuộc thế hệ đầu tiên, chúng ta được kêu gọi loan báo điều chúng ta đang sống (x. *NNMQTPÁ* 7). Để đạt tới đó, lộ trình này đi qua ba giai đoạn: 1) *đón nhận* Phúc âm như Tin Mừng; 2) *để cho* Phúc âm thay đổi đời sống chúng ta như Phúc âm đã làm thay đổi đời sống của Phanxicô (x. *NNMQTPÁ* 5); và 3) *đi* khắp thế giới trong tình huynh đệ và hèn mọn, với con tim quy hướng về Chúa, dâng trả quà tặng Phúc âm qua chứng tá của đời sống và việc minh nhiên công bố bằng lời nói (x. *NNMQTPÁ* 7.10.20). Không thể nào bỏ qua một trong các giai đoạn này.

Một chứng tá như thế đòi buộc phải có một kinh nghiệm sâu xa về Thiên Chúa. Hơn nữa, xác tín này đã được diễn tả nơi một trong các nghị quyết của Tổng Tu Nghị dịp Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống năm 2009, nghị quyết đó đòi hỏi việc phúc âm hóa phải “được hỗ trợ nhờ kinh nghiệm mật thiết với Thiên Chúa” (*NNMQTPÁ*. Nghị Quyết 13). Thánh Phaolô nói: “Tôi đã tin, nên tôi mới nói” (2 Cr 4,13). “Một đời sống được ghi dấu bởi năng động của Tin Mừng thì trở thành một niềm say mê không sao kiềm chế đối với Nước Thiên Chúa” (*NNMQTPÁ* 28). Không ai có thể công bố Lời mà không thực sự đã gặp được Lời. Không ai có thể phúc âm hóa mà không đích thân đã gặp gỡ Đức Kitô và Tin Mừng của

Người. Nhà truyền giáo, người phúc âm hóa, giống như Phaolô, phải là một người đã được tiếp xúc với Đức Kitô, đã được Người và Tin Mừng biến đổi và thôi thúc.

Trong mức độ chúng ta là anh chị em của dân chúng, sứ vụ chúng ta là làm chứng và dâng trả Phúc âm *inter gentes*, trong thái độ thân thiện với những người nam người nữ thuộc thời đại chúng ta, bằng một thái độ cho đi và đón nhận (x. *NNMQTPÁ* 15), đưa sứ điệp Phúc âm luôn luôn mới nhập thể vào trong những bối cảnh khác nhau mà trong đó chúng ta đang sống; làm cho ngôn từ của chúng ta thích ứng với những quy luật truyền thông của thế giới, ngõ hầu sứ điệp Phúc âm trở nên dễ hiểu hơn nữa đối với tất cả những ai đang lắng nghe chúng ta (x. *NNMQTPÁ* 16), bắt đầu từ *lô-gích quà tặng* (*NNMQTPÁ* 9), với sức tưởng tượng và óc sáng tạo (x. *NNMQTPÁ* 9.10), và băng qua các biên giới để gặp được người khác trong tất cả sự đa dạng của họ.

Có những khi chúng ta sẽ đưa ra chứng từ này ngay tại những nơi chốn và trong các nền văn hóa gốc của chúng ta; có những lúc, Thánh Thần Chúa lại dẫn chúng ta đi tới tận cùng trái đất. Chính sứ vụ *ad gentes* này – là sự diễn tả tròn đầy sứ vụ *inter gentes* – “đặc biệt nêu bật khoảnh khắc khởi đầu đức tin” (x. *NNMQTPÁ* 18), và đó là điều mà Hội Dòng không thể nào bỏ qua, vì xuất phát từ đó mà Hội Dòng sống trung thành với một trong những đặc điểm của Hội Dòng kể từ khi được thành lập (x. L 12). Tuy nhiên, tất cả việc này được thực hiện trong tinh huynh đệ nghĩa là “không có dự phóng phúc âm hóa nào là sáng kiến hoặc tài sản riêng của một cá nhân, luôn luôn là huynh đệ đoàn làm công việc phúc âm hóa” (*NNMQTPÁ* 27). Việc thiết lập những huynh đệ đoàn ngôn sứ, những huynh đệ đoàn làm dấu chỉ đang trở nên cấp bách (x. *NNMQTPÁ* 8).

Tỏ ra ngoan hiền với Thánh Thần, trong khi kết hợp những đặc điểm của sứ vụ *inter gentes* với sứ vụ *ad gentes* của chúng ta, đọc ra các *dấu chỉ nơi chốn*, khởi đi từ thân phận

chúng ta trong tư cách là những người bé mọn giữa dân tộc bé mọn của trái đất, trên mọi nơi chốn nào khác, chúng ta phải ưa chuộng *cur ngu tại những vùng bên lề* hơn và để cho mình bị thu hút bởi những *tu viện bị quên lãng và phi nhân* (x. *CNVCTTĐĐ* 37). Vì lý do này, văn kiện của Tổng Tu nghị 2009 mời gọi chúng ta *ra khỏi mình là trung tâm* và *ít quy chiếu về mình hơn* (x. *NNMQTPÁ* 14). Thừa anh chị em, chuyện sinh tử là chúng ta phải nói rộng các căn lề của chúng ta (x. Is 54,2), vì việc chúng ta thiếu chuyển động và trì trệ, đang đe dọa làm tê liệt năng động phúc âm hóa của chúng ta (x. *NNMQTPÁ* 12).

Anh chị em thân mến, vào nhiều dịp chúng ta đã diễn tả mối quan tâm của chúng ta về khoảng cách vẫn thường xuyên tồn tại giữa điều chúng ta nói hoặc rao giảng với cách thức chúng ta sống trong thực tế. Chúng ta không thể tiếp tục chỉ đơn giản nói tới sự kiện này. Bây giờ là lúc làm chứng cho Phúc âm, khởi đi từ một kinh nghiệm đức tin sâu xa về tình huynh đệ và tính hèn mọn, dựa vào thực tế. Bây giờ là lúc bắt đầu chuyển động, băng qua cả các ranh giới nhân học lẫn địa lý, chuyển động trên các nẻo đường thế giới, và ít mang tính giáo xứ và Tỉnh Dòng hơn. Thế giới cần tới Phúc âm hơn bao giờ hết. Chúng ta không thể lừa dối thế giới! Đây là lúc bắt đầu lên đường!

Trong thế ĐỐI thoại với thế giới

“Hãy đi khắp thế giới” (*Mc* 16, 15). Được Chúa Cha sai đến, Đức Giêsu cũng sai phái chúng ta, là các môn đệ của Người. Lãnh vực truyền giáo của Anh em hèn mọn là *inter gentes*, nghĩa là nơi *các quảng trường và phố xá*, tại những nơi những người nam người nữ gặp nhau, sống, làm việc, chịu đau khổ và thụ hưởng. Chúng ta không thể bằng lòng với việc chờ đợi cho tới khi họ đến. Chúng ta cần phải ra đi. Cần phải ra đi mà gặp gỡ những người nam người nữ và công bố Tin Mừng cho họ với sức tưởng tượng và óc sáng tạo mang tính

phúc âm, cho dầu điều đó không phải là không có những khó khăn.

Thế giới là tu viện của chúng ta! Chúng ta lặp lại điều này với một sự tự hào nào đó. Tuy nhiên, nếu chúng ta muốn thế giới này trở nên một bệ phóng hữu hiệu cho việc *dâng trả quà tặng Phúc âm*, thì chúng ta cần phải yêu mến thế giới, cảm thông với thế giới, đối thoại với thế giới và “học cho có thể nhìn tích cực trên những bối cảnh và những nền văn hóa trong đó chúng ta đang sống, khám phá ra những cơ hội ẩn nấp chưa từng có mà Chúa đang ban cho chúng ta” (NNMQTPÁ 15). Thật vậy, nền văn hóa bị tục hóa không được nhìn chỉ như là một đe dọa, những cũng còn là một cơ hội mới mẻ và hấp dẫn để loan báo Phúc âm, như là một thách đố mang tính thần học và mục vụ. Như vậy, thế giới không chỉ là một bãi chiến trường, nhưng cũng còn và đặc biệt còn là một nơi chốn đã được chuẩn bị cho việc gieo vãi hạt giống tốt. Chúng ta không thể phúc âm hóa những gì chúng ta không yêu mến. Tại sao không xem hiện tượng tục hóa như một trong các dấu chỉ thời đại cần được đọc và giải thích dưới ánh sáng Phúc âm? Thời đại chúng ta là thời đại Thiên Chúa ban tặng chúng ta để loan báo Tin Mừng. Người Anh em hèn mọn không thể từ bỏ việc dùng đời sống và lời nói của mình để đề nghị quyền lực giải phóng của Phúc âm. Từ giữa những thực tại tiêu cực và các cơn khủng hoảng, có thể phân tích những giấc mơ xuất hiện nơi những người nam người nữ, hầu mở ra cho cuộc sống của họ những nẻo đường dẫn tới Vương Quốc đã được Đức Giêsu công bố và sống.

Trở thành một nhà truyền giáo trong thế giới cũng có nghĩa là đối thoại với một nền văn hóa bị phân mảnh, xem lại ngôn ngữ chúng ta sử dụng, đi vào vùng ngoại biên và mở lòng ra với những Arêôpagô mới. Đây là ý nghĩa sâu xa của việc tái xác định các chiều kích mà chúng ta đang nói tới rất nhiều. Điều đó không đơn giản là việc đóng cửa những nơi chúng ta hiện diện và dẹp bỏ các công việc của chúng ta. Đòi

lúc, chẳng làm được gì khác ngoài việc khép mình lại, ngõ hầu để chúng ta mở ra với những Arêôpagô mới này.

Tái thiết lập và Đối mới sự Hiện diện của chúng ta

Toàn bộ tiến trình này đã diễn ra bên trong cái khung những gợi ý mà văn kiện chung kết của Tổng Tu nghị Ngoại thường 2006 mời gọi chúng ta, đó là liên tục đi vào tiến trình biện phân (x. *CNVCTTĐĐ* 35), nghiêm túc rà soát lại sứ vụ của chúng ta, và dám thử nghiệm những nẻo đường chưa được biết đến để hiện diện và làm chứng (x. *CNVCTTĐĐ* 33). Không một Đơn vị hoặc Anh em nào có thể được coi là miễn khỏi tiến trình biện phân và lượng giá này. Điều mang tính sống còn là trong lúc tiến bước, chúng ta phải tìm thời gian để biện phân chúng ta đang ở đâu, chúng ta đang đi đâu, Thánh Thần đang dẫn chúng ta đi đâu và đâu là nơi chúng ta muốn đi tới. Đây chính là điều được đề nghị trong *moratorium* đã được quyết định vào dịp Tổng Tu nghị vừa qua (x. Nghị Quyết 10).

Với tình trạng hiện tại, trong nhiều trường hợp, việc biện phân do yêu cầu đòi buộc này sẽ dẫn tới việc tái xác định chiều kích, thật vậy đây là một tiến trình đau đớn, tuy nhiên tiến trình đó có thể được sống như một thời khắc của ân sủng Vượt Qua, để cố trả lại ý nghĩa cho chúng ta trong một cách thức mang tính ngôn sứ hơn (x. *NNMQTPÁ* 31). Thật vậy, tất cả việc đó đòi hỏi một *sự tái sinh tự bên trong*, một sự hoán cải sâu xa trở lại với Phúc âm và thể thức sống mà chúng ta đã ấp ủ qua lời tuyên khấn. Chỉ bằng cách đó, chúng ta mới có khả năng bố trí các cơ cấu cho thích ứng với những tình huống hiện nay, là những tình huống xét trên bình diện trung thành cách năng động với nguồn cội của chúng ta, sẽ làm cho chúng ta có khả năng thách đố, đặt ra các câu hỏi cho những người nam người nữ hôm nay, và đề nghị cho họ một ơn gọi hết sức thuyết phục.

Trước những đòi hỏi như thế, nếu đoàn sủng của Phanxicô thuộc về Giáo hội và thế giới, chứ không chỉ là

thuộc về chúng ta, thì chúng ta không thể để cho đoàn súng đó chết được. Nhiều cơ cấu sẽ phải chết, kể cả một vài Đơn vị, nhưng điều chúng ta không thể nào được phép làm, đó là để cho chính đoàn súng phải bị khai tử. Trái lại, chúng ta phải làm cho đoàn súng đó thêm sinh lực lại. Đây là trách nhiệm của chúng ta vào lúc này và rõ ràng đây là mục tiêu mà việc tái chiêu kích hóa đang nhắm tới.

Lời kêu gọi cuối cùng

Anh chị em thân mến, chúng ta đang có trước mặt vừa là một cơ hội lớn lao vừa là một trách nhiệm to lớn, đó là nhen lại đời sống Phúc âm của chúng ta. Đây có thể là hoa trái tươi đẹp nhất của *Ân sủng Cội Nguồn* mà chúng ta đã cùng nhau trải nghiệm trong suốt những năm tháng qua. Vì chúng ta đã được kêu gọi nhen lại trong chúng ta sức mạnh điều khiển của cội nguồn chúng ta, chúng ta hãy để cho Phúc âm hoàn toàn lấp đầy chúng ta và chúng ta sẽ được biến đổi trở thành những người nam người nữ của Phúc âm, những người tự do, được đổi mới, và là những tôi tớ đích thực của Lời trong công cuộc dẫn thân phúc âm hóa. Nối tiếp kinh nghiệm của Phanxicô, vào ngay hôm nay chúng ta đang đón nhận và gìn giữ Phúc âm trong trái tim chúng ta, sao cho Phúc âm luôn luôn là ngọn đèn soi rọi bước chân chúng ta và là ánh sáng chỉ đường chúng ta đi (Tv 118,105). Bằng cách này, những lựa chọn cụ thể của chúng ta mới đáp lại được các đòi hỏi của Phúc âm mà chúng ta đã hứa trung thành tuân giữ.

Anh chị em thân mến, là Người Phục vụ và Tôi tớ của anh chị em, trong sự hiệp thông sâu xa với các anh trong Ban Cố vấn, tôi khẩn nài anh chị em trong Thiên Chúa, Đấng là tình yêu (x. 1 Ga 4,16), sẵn sàng đón lấy những lời tôi nói và đem ra thực hành tất cả những gì mà dự phóng linh hoạt này đang yêu cầu anh chị em, là điều mà chúng tôi đề nghị trong tư cách là Hội Đồng Dòng cho những năm 2010-2015.

“Và những anh chị em nào sẵn sàng tiếp nhận ... thì

*nguyện xin Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần ban
phúc lành cho. Amen” (2 TTh, 88).*

Rôma, ngày 02.02.2010.

Lễ Kính Dâng Chúa Trong Đền Thánh

Jose Rodriguez Carballo, ofm
Tổng Phục vụ Dòng AEHM

OFFM VN

DỰ PHÓNG

Qua việc cử hành *Ân sủng Cội nguồn*, chúng ta đã quay về với Thánh Phanxicô và đến lượt ngài, ngài lại đưa chúng ta tới với Chúa Kitô và Phúc âm của Người. *Bản Luật tiên khởi* chứa đựng một ít đoạn Phúc âm diễn tả những đòi hỏi triệt để của việc “bước theo Chúa Kitô” (Sequela Christi). Để đi theo Cha Thánh Phanxicô chúng ta với sự trung thành mới mẻ, cũng thế, chúng ta hãy bắt đầu lại từ Phúc âm, cùng ngài sống Phúc âm, và làm cho *các Ưu tiên* trong đoàn sủng của chúng ta được nhập thể vào thời đại chúng ta.

Phúc âm là luật và đời sống của chúng ta (x. L 1, 1). Đây là điều trọng tâm cốt thiết trong lời khẩn của chúng ta (HC 5, 2). Điều này đòi buộc phải làm cho Phúc âm trở nên quy luật tối cao trong đời sống cá nhân và cộng đoàn chúng ta, đặt con người Đức Giêsu tại trung tâm, để cho Phúc âm soi sáng và hướng dẫn các quyết định và các dự phóng của chúng ta, để cho mình liên lụy vào cuộc mạo hiểm của Thiên Chúa, tin tưởng, liều lĩnh và mở lòng ra với những đòi hỏi của Người, bất kể những đòi hỏi ấy triệt để thế nào.

Bắt đầu lại từ hạt nhân nơi đoàn sủng Phan sinh nảy mầm, nghĩa là từ chính Phúc âm với ý là trở lại với *trực giác mang tính đoàn sủng* của Phanxicô, trước khi đoàn sủng đó được hòa trộn vào “*định chế*” và sau đó là hòa trộn vào quá nhiều những cơ cấu vật chất (x. 1Xêl 84).

Chúng ta nghiên cứu và giảng dạy Lời Chúa cho những người khác, nhưng chúng ta lại thường không để cho Lời Chúa đi vào trong trái tim của chúng ta, cũng như không để cho Lời ở lại trong chúng ta, hoặc cũng không sống Lời một cách mạch lạc và xác thực. Chúng ta còn cần phải vượt qua chặng đường từ tri thức đến trái tim, từ hiểu biết đến sự gắn bó cá nhân, từ đức tin được hiểu cho tới đức tin được sống, để

mang lại sự thống nhất cho đời sống chúng ta. Chúng ta cần phải tiếp tục lắng nghe với một sự dấn thân mới theo lời mời gọi của Chúa Giêsu, khi Người kêu lên rằng: “Hãy hồi cải và tin vào Phúc âm” (Mc 1, 15).

Chúng ta thường thấy mình buộc phải “duy trì” quá nhiều cơ cấu mà chúng ta đã kế thừa và tiến hành sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta với rất nhiều – thậm chí đôi lúc là với quá nhiều – những hoạt động làm cho chúng ta kiệt quệ về mặt thể xác và tinh thần. Chúng ta cần phải đặt lại con người và tinh thần ở vị trí trước nhất, và vượt qua chặng đường từ phúc âm hóa mang đặc điểm là chủ nghĩa hiệu động tới phúc âm hóa mang đặc điểm là những sự hiện diện mới có tính phúc âm đích thực.

Dự phóng của chúng ta là bắt đầu lại từ Đức Kitô và Phúc âm của Người, ngõ hầu luôn sống và làm việc dưới ánh sáng của Phúc âm và lại đề ra cho Giáo hội và thế giới sự phong nhiêu của Đức Kitô.

Nhiều người đang sống trong cơn khủng hoảng nghiêm trọng về các giá trị và đã đánh mất hết mọi điểm quy chiếu tâm linh, họ đang kỳ vọng nơi chúng ta một *chứng tá Phúc âm đích thực*, và xin chúng ta trở nên một sự hiện diện hữu hình cho Thiên Chúa và cho Tình yêu của Người, đó là thách đố đối với thế giới.

Con đường tiến về phía trước

Lộ trình chúng ta đang muốn cùng nhau tiến bước gồm có 3 chặng, được diễn tả bằng cách thức như sau: 1) *Chúng ta hãy sống quà tặng Phúc âm*, để đổi mới chất lượng đời sống chúng ta; 2) *Chúng ta hãy trao lại cho thế giới quà tặng Phúc âm* với những cử chỉ cụ thể và óc sáng tạo, để làm cho sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta lại được linh hoạt; và 3) *Chúng ta hãy tái thiết lập sự hiện diện và các cơ cấu của chúng ta*, để trở nên nhẹ nhàng, tự do hơn và nhiều ý nghĩa cũng như có

tính ngôn sứ hơn. Sự năng động được gợi lên qua các động từ: *sống, trao lại, tái thiết lập*. Hạt nhân trung tâm luôn là Phúc âm sống động, là con người Đức Giêsu, Ngôi Lời đã mặc lấy xác thịt, là Đấng chúng ta muốn “làm cho sống động hôm nay” trong chúng ta, trong sứ vụ và thậm chí trong cả các cơ cấu của chúng ta.

Các phương pháp

Ba giai đoạn chủ đề được chứa đựng trong văn kiện Tổng Tu nghị dịp Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống 2009 và ba giai đoạn chủ đề đó, tự bên trong chúng, đã có cái lô-gích và những hệ quả. Chúng ta tin rằng ba giai đoạn chủ đề đó có thể là một hướng dẫn cụ thể và cốt thiết cho con đường đổi mới và “sự trung thành mang tính sáng tạo” mới cho các huynh đệ đoàn và cho các Đơn vị trong Hội Dòng. Mỗi chủ đề phải được quan tâm và phải được sống với một “*cường độ*” mang tính truyền giáo và một sự *cởi mở ra với thế giới* phù hợp với chỉ dẫn của Tổng Tu nghị (cf. Nghị Quyết 1). Mỗi chủ đề được trình bày thành một *lộ trình kéo dài trong 2 năm*, cho phép các Tỉnh Dòng và các Hạt Dòng tự do tổ chức các chương trình của mình. Các Đơn vị cũng có thể phác họa một chương trình cho từng năm, trong trường hợp này, sử dụng các chủ đề nhỏ đã có trong đó.

Đối với mỗi chủ đề, lại đưa ra một **gợi ý** nền tảng, trình bày lý tưởng muốn nhắm tới; với những bản văn Phúc âm mà đối với Phanxicô, chúng có một chỗ đứng đặc biệt, 2 Bản luật (Luật không sắc chỉ và Luật có sắc chỉ), Tổng Hiến Chương và văn kiện chung kết Tổng Tu nghị dịp Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống 2009, *Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm*. Sau đó là chỉ ra một số **phương tiện**, nghĩa là các chương trình và các hoạt động, hoặc đã được các Nghị Quyết của Tổng Tu nghị chỉ dẫn, hoặc đã được các Văn phòng Thư ký và các Văn phòng phụ trách việc linh hoạt cổ võ, và đã được xem như những dụng cụ để linh hoạt. Đoạn chỉ ra một số **đề**

ngộ cụ thể (các chọn lựa và cam kết). Cuối cùng, là đề nghị một số **cử chỉ và các dấu chỉ**, có lẽ giúp để chắc chắn rằng chủ đề thực sự đi vào trong đời sống của mình. Các đề nghị ấy thì đa dạng, để mỗi Đơn vị có khả năng chọn lựa sao cho phù hợp với nơi chốn và các nền văn hóa.

Để các huynh đệ đoàn nghiên cứu sâu kỹ những chủ đề “đã được gợi ý”, chúng tôi khuyên nên sử dụng **Phương pháp Em-mau**, bao gồm việc cùng đến với nhau; nói về những kinh nghiệm đã sống có liên quan tới chủ đề; đọc lại các kinh nghiệm đó dưới ánh sáng của Lời Chúa và Luật Dòng; cầu nguyện và chúc tụng Thiên Chúa vì những quà tặng đã lãnh nhận; cử hành tình thân trong huynh đệ đoàn; và trở về lại với anh chị em trong thế giới với Tin Mừng mới (cf. CNVCTTĐĐ 45).

OFEMVN

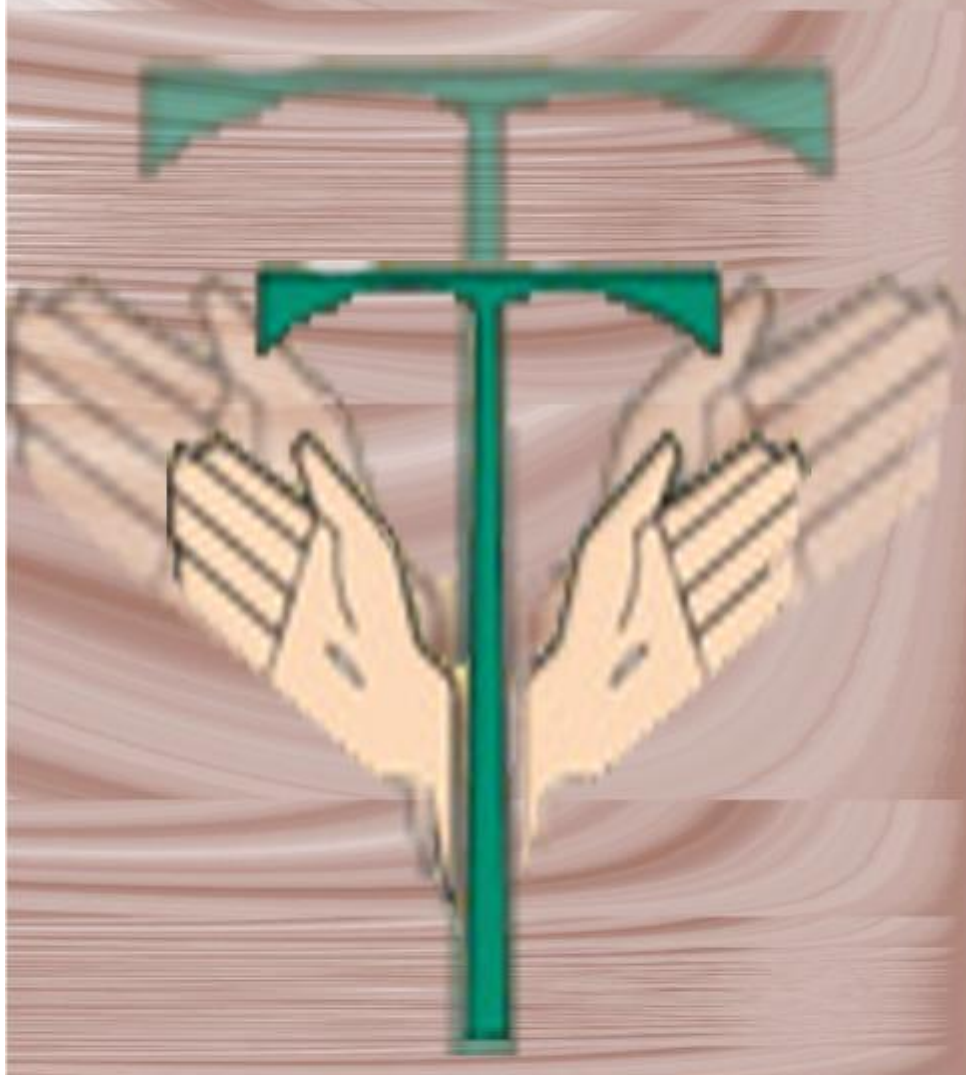
2010 – 2011

CHÚNG TA HÃY SỐNG QUÀ TẶNG PHÚC ÂM

Người lập Nhóm Mười Hai, để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng (Mc 3, 14).

Vậy chúng ta hãy nắm giữ lời lẽ, nếp sống, đạo lý và thánh Phúc âm của Chúa, Đấng đã đoái thương nguyện xin Chúa Cha cho chúng ta và bày tỏ Danh Cha cho chúng ta (Lksc 22, 41).

Bắt đầu lại từ Phúc âm
Trong tư cách là những môn đệ và các chứng nhân
đang lắng nghe thế giới hôm nay

GỢI Ý

Mọi sự đều có nguồn gốc ở nơi Thiên Chúa và mọi thực tại đều xuất hiện như là một quà tặng của Thiên Chúa; *quà tặng vĩ đại nhất mà chúng ta đã lãnh nhận là Phúc âm Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa*, một quà tặng đã làm thay đổi đời sống của Phanxicô thành Átxidi và tiếp tục làm thay đổi đời sống mỗi người trong chúng ta (NNMQTPÂ 5). Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI đã nhắc lại: “Tiểu tử thanh bần thành Átxidi đã hiểu được mình một cách đầy đủ trong ánh sáng Phúc âm”. *Một thể thức sống Phúc âm như thế là triệt để đi theo Đức Giêsu*, như đã được Thánh Phanxicô trình bày và đã được Đức Giáo hoàng Innocent III chấp thuận bằng miệng trong *Bản luật Tiên khởi*; và đã hàm chứa trong *Bản luật không sắc chỉ* (cf. Lksc 1, 1 – 5 = Mt 19, 21; 16, 24; 19, 29).

Chúng ta có ý thức đầy đủ rằng ơn gọi và lời tuyên khấn của chúng ta là trở nên những môn đệ đích thực của Chúa Giêsu (cf. Lksc 1, 1; L 1, 1) và là sống Phúc âm “theo thể thức đã được Thánh Phanxicô tuân giữ và đề nghị” không (THC 1, 1)?

Đề sống Phúc âm “một cách thiêng liêng theo nghĩa đen của mặt chữ” có nghĩa là bắt đầu lại từ gốc rễ Phúc âm, dẫn chúng ta tới chỗ khám phá lại *sự duy nhất nền tảng trong các Ưu tiên của chúng ta*:

- Chiều kích chiêm ngưỡng được nuôi dưỡng bởi quà tặng đức tin (THC 90) và qua việc đều đặn đọc và suy gẫm Thánh Phúc âm (THC 22, 1).
- Đời sống hiệp thông trong Huynh đệ đoàn phát sinh từ “quà tặng Thiên Chúa ban” (THC 40), đó là mỗi anh em và được diễn tả thành lối sống “theo Phúc âm” (THC 38).
- Đời sống hèn mọn, nghèo khó, liên đới diễn tả việc chúng ta là “kẻ hành hương và khách lạ trong thế giới

này” (THC 64).

- Sứ vụ của Anh em hèn mọn không gì khác hơn là việc công bố Phúc âm (THC 83, 1; 88) qua chứng tá đời sống và lời nói.
- “Công việc huấn luyện đầu tiên là trình bày và trải nghiệm việc sống Phúc âm theo cung cách Phan sinh” (THC 127, 4).
- Việc học tập phải chuẩn bị chúng ta nhằm “loan báo Phúc âm” (THC 162).

Việc đón nhận và tuân giữ Phúc âm đã làm cho Phanxicô và các bạn của ngài có khả năng có được những chọn lựa để cho trực giác của họ trở nên cụ thể, đặc biệt liên quan tới chuyện tiền bạc, “đi ngửa”, khước từ các đặc ân, tin tưởng vào sự Quan phòng của Thiên Chúa, chăm sóc cho một “huynh đệ đoàn ngôn sứ”, có khả năng “đọc các dấu chỉ thời đại, và làm cho Phúc âm được nhập thể vào nền văn hóa thời đại một cách cụ thể và dễ hiểu” (NNMQTPÂ 8). Hơn nữa, khởi đi từ quà tặng Phúc âm và từ *lô-gích quà tặng*, Phanxicô phát huy một *sức tưởng tượng mang tính Phúc âm* đáng nể (NNMQTPÂ 9), đã đưa ngài tới chỗ trở nên một người công bố Phúc âm hòa bình. Đoạn, *việc đi theo Đức Giêsu* đòi buộc *chia sẻ với Người việc công bố Nước Trời*, như đã được mạc khải cho Thánh Phanxicô tại Póc-xi-un-cu-la, qua Phúc âm về việc sai phái các môn đệ, là điều đã được đưa vào trong *Bản luật Tiên khởi* và hiện được ghi trong *Bản luật không sắc chỉ* (cf. Lksc 14, 1 – 4 = Lc 9, 4 – 5; 10, 5 – 7).

Thánh Phanxicô hiểu rằng ngài không thể trở nên một môn đệ đích thực, trừ khi ngài cũng trở nên một chứng nhân của Đức Giêsu, và “mạc khải” này làm cho ngài được đầy tràn niềm vui đến nỗi ngài kêu lên: “Đây là điều tôi muốn, đây là điều tôi tìm kiếm, đây là điều tôi ao ước hết lòng” (1Xêl 22). Đối với Phanxicô, *on gọi phúc âm được cột chặt vào việc phúc âm hóa* và trở thành một sự diễn tả cuộc gặp gỡ

Đức Kitô và Lời Ngài (cf. T3NB 13; 1C 22). Bằng cách đó, “ngay từ những ngày đầu tiên, huynh đệ đoàn đã khám phá ra rằng họ được kêu gọi là để lo an báo những gì họ đang sống” (NNMQTPÁ 7).

Hôm nay cũng hôm qua, *tất cả* Anh em hèn mọn “được sai đi công bố Phúc âm cho toàn thể thế giới và cho mọi tạo vật” (THC 83, 1); anh em đều “chia sẻ việc phúc âm hóa thuộc về toàn thể Giáo hội” (THC 83, 2); và “Bất kỳ anh em ở đâu và làm gì, anh em đều hiến thân cho công việc phúc âm hóa” (THC 84). Đời sống của các môn đệ và các chứng nhân là một *kiếp lữ hành và lòng thương cảm* đối với thế giới, mà chúng ta nhận ra như là tu viện của chúng ta; đó cũng là việc chia sẻ đời sống của những người nghèo và của hết thảy những người đang sống dọc theo lễ đường (cf. NNMQTPÁ 7).

Chúng ta có biết cách lắng nghe những thắc mắc của dân chúng và trở nên những kẻ hành khất đi ăn xin ý nghĩa không (cf. CNVCTTĐĐ 6)? Chúng ta có muốn cùng bước đi với thế giới này trên nẻo đường hướng tới ơn cứu độ không (NNMQTPÁ 29)?

CÁC PHƯƠNG TIỆN

* Thời gian để Biện phân

Moratorium, số 1

(XEM: chúng ta đang ở đâu? Hãy phân tích phẩm chất đời sống chúng ta với những tiềm năng và sự yếu đuối của nó, căn tính Phúc âm của chúng ta, và chúng ta thấy chúng ta đang ở đâu trong Giáo hội và trong thế giới – 2010).

Moratorium, số 2

(XÉT: Thánh Thần đang dẫn chúng ta đi đâu? – 2011).

- ❖ Mở một trường câu nguyện tại một Huynh đệ đoàn trong Tỉnh Dòng hoặc trong Hội đồng Các Giám Tỉnh (Nghị quyết 9).

- ❖ Những sáng kiến để linh hoạt từ các Văn phòng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, Truyền giáo và Phúc âm hóa và Văn phòng JPIC.

OFEMVN

NHỮNG ĐỀ NGHỊ CỤ THỂ

- ❖ Nuôi dưỡng một cuộc gặp gỡ với Phúc âm và với con người Đức Giêsu, trên bình diện cá nhân và cộng đoàn, nhờ việc *đọc Lời trong tư thế cầu nguyện* (Nghị quyết 12; THC 22) một cách đều đặn và thường xuyên.
- ❖ Chia sẻ với giáo dân, Gia đình Phan sinh và các Kitô hữu thuộc các Giáo hội khác, những cuộc gặp gỡ huấn luyện về Kinh Thánh, các nhóm Kinh Thánh, và việc đọc Lời trong tư thế cầu nguyện.
- ❖ Chăm sóc và/hoặc duyệt xét lại phẩm chất đời sống cá nhân và cộng đoàn theo những đòi hỏi triệt để trong việc *bước đi theo vết chân Chúa Kitô*, chẳng hạn sự điều độ trong cách chúng ta ăn mặc và ăn uống, trong việc sở hữu và sử dụng riêng hoặc chung các phương tiện di chuyển hoặc các phương tiện kỹ thuật khác, mục đích những nơi chỗ không còn sử dụng nữa, dự phóng liên đới nào đó cùng với giáo dân vì lợi ích của những người bị gạt ra bên lề hoặc vì những sứ vụ ...vv.

CÁC CỬ CHỈ VÀ CÁC DẤU CHỈ

- ❖ Cử hành việc hòa giải trong huynh đệ đoàn để thanh tẩy và canh tân tình bằng hữu trong huynh đệ đoàn, nhân dịp ngày Đại xá Átxidi 2010.
- ❖ Cử hành một cách đặc biệt kỷ niệm lần thứ 25 ngày Tinh Thần Átxidi vào hôm 27.10.2011, có lẽ bằng việc trước đó cử hành một *Tuần Tam Nhật* (Nghị quyết 29).
- ❖ Làm cho người ta biết về Thánh Địa như là địa điểm

Phúc âm được nhập thể, đặc biệt qua DVD của Hạt
Dòng.

OFEMVN

2012 – 2013

**DÂNG TRẢ
QUÀ TẶNG PHÚC ÂM**

*“Hãy đi khắp tứ phương thiên hạ,
loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo”
Mc 16, 15).*

*“Điều chúng tôi đã thấy và đã nghe,
chúng tôi loan báo cho cả anh em nữa, để
chính anh em cũng được hiệp thông với
chúng tôi” (1Ga 1, 3).*

**Hãy đi khắp thế giới
(inter gentes và ad gentes)
trong tình huynh đệ và hèn mọn,
để sống sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta**

T

Thánh Phanxicô dạy (cf. Lksc 17, 17; 23, 8) chúng ta rằng “không có gì thuộc về chúng ta; mọi sự đều là ân ban chúng ta đón nhận, nhằm để sẻ chia và dâng trả” (CNVCTTĐĐ 19). *Quà tặng lớn lao nhất là Phúc âm* mà chúng ta được kêu gọi để dâng trả qua đời sống chúng ta (cf. NNMQTPÁ 10; 11). Chúng ta, những Anh em hèn mọn, cảm thấy được kêu gọi *sống lô-gích quà tặng* bắt nguồn từ Thánh Thể (cf. HN 1; Ttd 28 – 29; CNVCTTĐĐ 22), và xem sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta như *dâng trả lại cho những người khác quà tặng Phúc âm* mà chúng ta đã lãnh nhận.

Chúng ta có nhận ra rằng lời cam kết đầu tiên của chúng ta là học cho biết lắng nghe Lời Đức Giêsu và dâng trả Lời đó cho những người nam người nữ hôm nay không (cf. NNMQTPÁ 10)?

Hình thức phúc âm hóa đầu tiên là đời sống tình bạn trong Huynh đệ đoàn (cf. THC 87, 2). “*Luôn luôn là huynh đệ đoàn làm công việc phúc âm hóa*” (NNMQTPA 27). Thậm chí nếu hoạt động do một người anh em thực hiện, thì người ấy làm việc nhân danh và thừa lệnh huynh đệ đoàn. Để chắc chắn rằng quả thực đây là trường hợp trong đời sống thực sự hằng ngày, thì *dự phóng đời sống và sứ vụ của một huynh đệ đoàn* cần phải được thực hiện một cách nào đó như là “để hội nhập sứ vụ phúc âm hóa vào trong bối cảnh đời sống của chúng ta và xác lập những ưu tiên nhằm hướng dẫn các quyết định của chúng ta” (NNMQTPÁ 28). Chúng ta đi khắp thế giới trong tư cách là *anh em và là dân tộc không mấy quan trọng*, “như những người tôi tớ phục tùng mọi người, hiền hòa và khiêm nhường trong lòng” (THC 64).

Tính đơn sơ, qua việc làm cho chúng ta trở nên “hèn mọn” hơn bất cứ người nào mà chúng ta có thể gặp, có phải là những đặc điểm trong các mối tương quan của huynh đệ đoàn chúng ta không (cf. THC 67)?

Trong tương quan với những người khác, chúng ta có xem mình như “những kẻ hèn mọn” để làm cho người khác và phẩm giá của con người được “hiển linh” không (cf. THC 68, 1)?

Nếp sống hèn mọn của chúng ta có dẫn chúng ta đến chỗ lấy những chọn lựa can đảm và dẫn chúng ta tới nơi mà những di dân đang sống không (cf. NNMQTPÂ 23)?

Một huynh đệ đoàn phúc âm hóa, ao ước đem đến cho những người khác quà tặng Phúc âm đã đón nhận được, phải biết cách đọc ra các dấu chỉ thời đại, để kịp thời và khẩn trương nắm bắt được các dấu chỉ đó, và để chia sẻ một cách sâu sa đời sống của dân chúng với tất cả mọi phức tạp của chúng (cf. NNMQTPÂ 14).

Thật vậy, chúng ta có biết cách sống các ranh giới địa lý và nhân chủng trong thời đại chúng ta không (cf. NNMQTPÂ 22)?

Chúng sống trong những không gian nơi nhiều nền văn hóa và tôn giáo khác nhau đồng hiện hữu, chúng ta có được huấn luyện để biết cách đối thoại và dâng trả quà tặng Phúc âm tại hết các khu vực đó không (cf. NNMQTPÂ 24)?

Thánh Phanxicô đã chỉ ra hai đường lối phúc âm hóa: đó là chúng tá thình lạng (cf. Lksc 16, 6; THC 90 – 99) và minh nhiên loan báo (cf. Lksc 16, 7; THC 1000 – 110). Trong hai hình thức đan kết “những đặc điểm của sứ vụ *inter gentes* với những đặc điểm của sứ vụ *ad gentes* lại thành một tổng hợp đó, có thể có được nhờ mở lòng ra với Thánh Thần Chúa” (NNMQTPÂ 20). Trên hết, Anh em sống giữa dân chúng (*inter gentes*) và họ từng phục hết thầy mọi người, tuyên xưng mình là Kitô hữu và mang lấy “cuộc đời và thân phận của những kẻ bé mọn trong xã hội, luôn luôn sống giữa họ như những người hèn mọn” (THC 66, 1). Sứ vụ *inter gentes* là một lộ trình dâng trả quà tặng Phúc âm; hệ luận của điều này ở nơi việc Ngôi Lời mặc lấy xác thịt, đòi buộc phải được nhập thể vào trong thời đại chúng ta, và “cho thấy một cách hiện

diện tại những nơi Chúa sai chúng ta đến” (NNMQTPÂ 13).

Để sống và thực hiện sứ vụ của chúng ta giữa dân chúng, chúng ta có biết cách ra khỏi chúng ta là trung tâm không (cf. NNMQTPÂ 14)?

Chúng ta có biết cách ứng dụng việc đối thoại vào thực tiễn ở các cấp độ khác nhau không (cf. NNMQTPÂ 15)?

Chúng ta có biết cách hội nhập mình vào nền văn hóa, nhờ việc học “ngôn ngữ của thế giới và các quy luật truyền thông để làm cho sứ điệp có thể hiểu được” (NNMQTPÂ 16)?

“Sứ vụ *inter gentes* được diễn tả tròn đầy, và theo một nghĩa nào đó, đạt được mức viên mãn, nơi sứ vụ *ad gentes*” (NNMQTPÂ 18; 19). Điều này đòi buộc trước tiên phải loan báo (*Kerygma*), kêu gọi hoán cải, thiết lập Giáo hội hoặc hỗ trợ và phát triển các Giáo hội hiện đang có nhưng còn mong manh và bất túc (cf. THC 117, 2), giới thiệu và gieo trồng đoàn sủng Phan sinh.

Sứ vụ *ad gentes* không phát sinh do sáng kiến nhân loại, nhưng là phát sinh từ việc Chúa linh hứng (cf. L 12, 1); sứ vụ đó đẩy anh em ra đi vượt qua những ranh giới địa lý và nhân chủng, để “cư ngụ tại những vùng biên”, để sống đời lữ hành (cf. NNMQTPÂ 22), để liên đới với những người đang đau khổ và bị gạt ra bên lề (NNMQTPÂ 23), “để chia sẻ một không gian chung” đã trở nên không gian cho nhiều người (NNMQTPÂ 24), để chia sẻ sứ vụ của chúng ta “với giáo dân như là một hành vi trung thực *đáp trả lại* Tin Mừng, là quà tặng Thiên Chúa ban cho toàn thể Giáo hội Người” (NNMQTPÂ 25).

Chúng ta có biết cách khám phá lại “sức mạnh và nhiệt huyết truyền giáo, mà đôi khi tưởng như đang lụi tàn” (NNMQTPÂ 20), và theo đó đổi mới sự ngoan ngùy của chúng ta đối với Thánh Thần và việc chúng ta ân cần mở ra với sự linh hứng của Chúa không?

CÁC PHƯƠNG TIỆN

* Thời gian để biện phân

Moratorium, số 3

(LÀM – chúng ta muốn đi đâu? Lấy những lựa chọn tức khắc cho tương lai – 2012).

- ❖ Hỗ trợ và linh hoạt công tác đối thoại đại kết, liên tôn và liên văn hóa (Nghị quyết 28).
- ❖ Giúp Tỉnh Dòng có thể “đi vào một nền văn hóa của Dự Phóng Đòi Sống và Sứ Vụ của Huynh đệ đoàn” (NNMQTPÂ 28) và đồng hành với “tùng huynh đệ đoàn trong việc soạn thảo dự phóng đòi sống huynh đệ, dưới ánh sáng của những nguyên tắc chỉ đạo của Tổng Tu nghị này” (Nghị quyết 7).
- ❖ Sự linh hoạt và những sáng kiến của các Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, Truyền giáo và Phúc âm hóa và của văn phòng JPIC.
- ❖ Hội Đồng Dòng mở rộng (Nghị quyết 46).

CÁC ĐỀ NGHỊ CỤ THỂ

- ❖ Cổ võ nền huấn luyện nhằm sứ vụ phúc âm hóa ở mức độ lý thuyết lẫn qua kinh nghiệm (Nghị quyết 17), với “những kinh nghiệm truyền giáo mang tính huấn luyện” (Nghị quyết 18), trau dồi sự nhạy bén về xã hội và việc cẩn thận đọc ra các dấu chỉ thời đại và nơi chốn (cf. NNMQTPÂ 29).
- ❖ Lượng giá cách thức chúng ta đang theo đuổi những lộ trình dâng trả quà tặng Phúc âm như đã được Tổng Tu nghị 2009 chỉ ra (cf. NNMQTPÂ 12 – 26).

- ❖ Làm cho sứ vụ của chúng ta tại các giáo xứ và trong lãnh vực giáo dục mang “tính truyền giáo” hơn (các Nghị quyết 13; 19), trong khi sử dụng những sự giúp đỡ thích hợp đã được Hội Dòng cung cấp.
- ❖ Làm cho các giá trị về công lý, hòa bình và sự toàn vẹn của tạo thành – là các giá trị được cắm rễ trong Phúc âm – được hiện diện hơn nữa trong đời sống cầu nguyện và sốt mến của chúng ta, cũng như trong đời sống thường ngày và trong việc thực thi các sứ vụ của chúng ta (NNMQTPÁ 30).

CỬ CHI VÀ CÁC DẤU CHỈ

- ❖ Bảo đảm ít nhất có được một huynh đệ đoàn trong Đơn vị đáp trả lại những đòi hỏi của tôn giáo Phúc âm hóa theo như Nghị quyết 13.
- ❖ Chi định tháng Mười như là một thời gian đặc biệt để tổ chức các cuộc cử hành, những buổi huấn luyện và việc dẫn thân trong sứ vụ truyền giáo.
- ❖ Chúng ta cam kết dâng trả quà tặng Phúc âm bằng một cử chi liên đới đối với các sứ vụ của Hội Dòng, qua sự đóng góp hỗ trợ tài chánh hoặc nhân sự.
- ❖ Huynh đệ đoàn nên cổ võ một cuộc gặp gỡ liên tôn và liên văn hóa với những di dân đang sống tại khu vực.

2014 – 2015

**CHÚNG TA
HÃY TÁI THIẾT LẬP
SỰ HIỆN DIỆN CỦA CHÚNG TA**

“Hãy nói rộng lều người đang ở” (Is 54, 2)

“Đưa bà (Bà Chúa Nghèo) lên một ngọn đồi cao, anh em chỉ cho bà toàn thể thế giới như bà có thể trông thấy và nói: “Tâu lệnh Bà, đó là tu viện của chúng tôi” (GULT 63). Tu viện của chúng ta là thế giới!

**Duyệt lại và canh tân
Con người, các huynh đệ đoàn,
các hoạt động và các cơ cấu của chúng ta
Phát huy sự Cộng tác**

và Xác định lại chiều kích

OFEMVN

Lựa chọn nền tảng của chúng ta là sống quà tặng Phúc âm theo cung cách mà Thánh Phanxicô đã đề nghị và dâng trả quà tặng Phúc âm đó cho thế giới, trong tư cách là những anh em và những kẻ hèn mọn, ngụp lặn trong một kỷ nguyên của những sự đổi thay nhanh chóng tạo nên những động thái, những loại hình và những thách đố trước đây chưa từng được nghe nói tới. Một nhận thức như thế đòi hỏi phải có sự biện phân thường xuyên, sự xét duyệt nghiêm túc các chọn lựa thực tiễn của chúng ta và đặc biệt là sự can đảm dám “thử nghiệm những lộ trình chưa được biết đến của sự hiện diện và của nhiệm vụ làm chứng nhân” (CNVCTTĐĐ 33).

Đời sống của chúng ta cũng đòi hỏi chúng ta phải thường xuyên lượng giá, vì trong các huynh đệ đoàn chúng ta có thể nhận thấy có *những triệu chứng gây khó chịu*: như sự mệt mỏi và buông xuôi của không ít anh em gây ngột ngạt cho sức tưởng tượng và lòng nhiệt thành của những anh em khác; sự kiệt quệ về thể xác và tinh thần nơi nhiều anh em do những hoạt động thái quá đòi hỏi; sự yếu kém trong cảm thức thuộc về huynh đệ đoàn địa phương, Tinh dòng và phổ quát, làm phát sinh những người chỉ biết sống “cá nhân chủ nghĩa” và/hoặc náo trạng “duy Tinh dòng”; khép kín vào một nơi chốn ngăn cản việc cởi mở hướng tới sự cộng tác, ngay cả là sự cộng tác liên Tinh dòng và phá hoại ý nghĩa và chất lượng đời sống; làm cho ơn gọi thêm sa sút và thậm chí đức tin càng thêm thường xuyên bị khủng hoảng, không còn hướng dẫn các lựa chọn và thái độ ứng xử của anh em. Những triệu chứng này và những dấu chỉ tương tự khác nữa đang nói với chúng ta rằng: cần phải thanh tẩy, làm sống lại và canh tân sự hiện diện của chúng ta, với tất cả những gì mà việc này đòi buộc.

Đó là điều liên hệ tới việc “tái thiết lập” đời sống chúng ta dựa trên nền tảng Phúc âm, tuy nhiên đây là một sự “tái

thiết lập” không chỉ hạn hẹp trên bình diện cơ cấu, mà thực sự còn bắt đầu từ nơi con người, nghĩa là nơi anh em và các huynh đệ đoàn của chúng ta. Việc tái cơ cấu những công việc hoặc các Tỉnh Dòng của chúng ta thì chưa đủ, nếu như chúng ta không tái xây dựng phẩm chất đời sống Phúc âm và sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta. Do đó, điều quan trọng là xem lại các cơ cấu của chúng ta, sao cho các cơ cấu đó luôn luôn và chỉ cốt để phục vụ cho đời sống và sứ vụ.

Đã tới lúc bắt đầu lại, để lại bắt đầu với cùng nhiệt huyết như thưở ban đầu của chúng ta, từ cội rễ đoàn sủng của chúng ta là Phúc âm, từ con người Đức Giêsu là Đấng một ngày nào đó đã kêu gọi chúng ta và đã lôi kéo chúng ta đến với Người.

Đã tới lúc “tái thiết lập” nhân loại chúng ta trong những khía cạnh tích cực hơn của nhân loại và trong những mối tương quan liên vị của chúng ta, để “tái thiết lập” *đức tin của chúng ta*, sao cho đức tin có thể trở thành một cuộc gặp gỡ cá vị với Đức Kitô và một kinh nghiệm yêu thương với Chúa Cha hơn nữa, và để “tái thiết lập và đổi mới” *lời tuyên khấn* sống đời Phúc âm và Phan sinh của chúng ta.

Đã tới lúc định nghĩa lại các huynh đệ đoàn của chúng ta, đang cần được chăm sóc một cách đặc biệt (cf. CNVCTTĐĐ 27) cũng như “sự đồng hành và sự chăm sóc mang sắc thái từ mẫu, không chỉ trong giai đoạn huấn luyện khởi đầu nhưng trong suốt cuộc đời” (CNVCTTĐĐ 32).

Cũng cần phải thiết kế lại các hoạt động và những sự hiện diện của chúng ta, ý thức rằng con người của từng Anh em hèn mọn phải đi trước bất cứ hoạt động và bất cứ nơi chốn nào, ý thức rằng chúng ta phải luôn ưu tiên cho cái là hơn là cái làm, ưu tiên cho đời sống thay vì hoạt động. Chúng ta không thể tiếp tục bảo đảm cho những dân thân đã được bao bọc trong quá khứ, khi mà nhân lực hôm nay của chúng ta tăng gấp đôi. Vì thế, việc cấp bách là chúng ta phải *giảm bớt*

các hoạt động của chúng ta và làm việc, để củng cố phẩm chất đời sống. Điều cần thiết là chúng ta phải tiến hành một cuộc biện phân sâu rộng liên quan tới các ưu tiên của chúng ta xoay quanh những kiểu hoạt động đa dạng (các giáo xứ, các đền thánh, các trường học, giới trẻ, những hình thức sứ vụ mới mẻ và đang nổi lên), cũng như các ưu tiên của chúng ta liên quan tới những phương thức hiện diện (các huynh đệ đoàn huấn luyện, các huynh đệ đoàn theo truyền thống và những hình thức phúc âm hóa mới). Việc thiết kế lại các hoạt động của chúng ta thực cần thiết để làm sống lại lời chúng ta đáp trả ơn gọi, dự phóng sống Phúc âm và sứ vụ của chúng ta.

Các Đơn vị trong Hội Dòng cũng cần phải được đổi mới và cơ cấu lại, sao cho các Đơn vị đó có thể trở nên một sự hỗ trợ chứ không phải là một cản trở cho sự trung thành “tươi vui và sáng tạo” của mỗi Anh em hèn mọn. “Cơ cấu là cần thiết, nhưng cơ cấu phải phục vụ cho sự sống [...]. Các cơ cấu của chúng ta phải xuất phát từ trong lòng đoàn sủng của chúng ta là một *huynh đệ đoàn - đang sống - sứ vụ*, vừa mang tính phúc âm hóa lại vừa chiêm niệm” (*Hội Dòng Dòng Mở Rộng 2001, Huynh đệ đoàn truyền giáo trong một Thế giới Đổi thay: Văn kiện Chung kết, Gợi ý 3*). Việc tái cấu trúc tất yếu bao hàm sự thay đổi. Ngày nay, “trong Hội Dòng chúng ta, đây là một thực tế càng ngày càng tỏ hiện và là một cơ hội hiếm có để khắc phục ão trạng duy Tinh dòng, đồng thời giúp chúng ta có một tầm nhìn liên Tinh dòng và cảm thức thuộc về Miền và Hội Dòng” (NNMQTPÂ 31).

Nẻo đường hướng tới *việc Cộng tác liên Tinh dòng*, qua đó tương lai Hội Dòng phải bước qua, có thể dẫn tới “việc tổ chức lại” những thể thức hiện diện và các Đơn vị của chúng ta, sự tổ chức lại này thường bao gồm cả việc đóng lại lẫn việc hòa trộn, “nhưng đây là một phần trong việc duyệt xét lại và tái cấu trúc” (NNMQTPÂ 31). Thực vậy, một tiến trình tái thiết lập các cơ cấu có thể làm đau đớn, nhưng chúng ta được kêu gọi nhận ra đó như là “một thời điểm của ân sủng Vượt

Qua, nỗ lực mang lại ý nghĩa cho chúng ta, theo một cách thức tuy đơn giản hơn và dễ tổn thương hơn, nhưng cũng mang tính ngôn sứ hơn và chắc chắn hèn mọn hơn, tại những nơi chúng ta đã ổn định cuộc sống” (NNMQTPÂ 31).

Việc chúng ta tái cấu trúc nội bộ cũng phải được gợi ý từ những thách đố hoặc các vấn đề cấp bách đang nổi lên trong thế giới hôm nay, mà trên đó Hội Dòng muốn tập trung sự chú ý của mình (NNMQTPÂ 14), và từ việc chúng ta “đọc các dấu chỉ thời đại (cf. NNMQTPÂ 29). Ngay cả *sứ vụ* “*ad gentes*” cũng đòi hỏi “sự cộng tác giữa các đơn vị khác nhau, trong viễn cảnh một sự trao đổi hỗ tương giữa các đơn vị trẻ trung hơn với những đơn vị có một truyền thống lâu đời hơn” (NNMQTPÂ 21).

CÁC PHƯƠNG TIỆN

- ❖ Cộng tác trong việc nghiên cứu liên ngành về tình hình và cách thức điều hành của Hội Dòng (các Nghị quyết 14; 45).
- ❖ Làm sáng tỏ “các mục tiêu, phương pháp và các loại hình” nhằm xác định lại chiều kích và tái cơ cấu các hoạt động và sự hiện diện (Nghị quyết 47).
- ❖ Đưa các dụng cụ đã được số 21 trong văn kiện chung kết Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm đã chỉ ra mà hành động, để phát huy sự cộng tác liên Tỉnh dòng.

NHỮNG ĐỀ NGHỊ CỤ THỂ

- ❖ Đẩy mạnh sự cộng tác – ngay cả trên bình diện tài chánh – giữa các Tỉnh Dòng và các Hội Dòng, cũng như ở tầm mức Hội Dòng.
- ❖ Mở ra và/hoặc yểm trợ các nhà huấn luyện liên quốc gia và liên văn hóa (Nghị quyết 37).

- ❖ Ứng dụng vào thực tiễn những chỉ dẫn cụ thể về tính liên thuộc, tính quốc tế và tính liên văn hóa đã được Tu nghị Ngoại thường về Linh đạo năm 2006 đề ra (CNVCTTĐĐ 57).
- ❖ Thiết kế lại các hoạt động tại các Đơn vị và đưa ra một mục đích mới cho các cơ cấu của chúng ta tại nhiều nơi.

CỬ CHỈ VÀ CÁC DẤU CHỈ

- ❖ Bắt đầu và/hoặc phát huy các dự phóng phúc âm hóa và các sứ vụ liên Tỉnh dòng (Nghị quyết 30).
- ❖ Tăng cường việc cộng tác với giáo dân trong các hoạt động và các công việc phúc âm hóa (Nghị quyết 31).
- ❖ Bảo đảm một nền huấn luyện đưa tới tính trong sáng, tình liên đới và nền đạo đức xuất phát “từ viễn cảnh linh đạo Phan sinh của chúng ta” (Nghị quyết 54).
- ❖ Cử hành một Tu nghị Chiếu Liên Tỉnh dòng, có sự tham gia của Gia đình Phan sinh và của giáo dân, với chủ đề là sự hiện diện của chúng ta trong thế giới hôm nay.

OFEMVN

**NHỮNG HOẠT ĐỘNG
BỔ TÚC KHÁC
NHẪM LINH HOẠT**

Các hoạt động định kỳ

- Cuộc họp thường niên trong tháng 01 giữa Ban Tổng Cố vấn với các Giám tỉnh mới được bầu chọn; Cuộc họp trong tháng 05 với các Chủ tịch trong các Hội Đồng Miền và với các Tổng Kinh lược trong tháng 11.
- Cuộc họp giữa Ban Tổng Cố vấn với các Hội Đồng Miền.
- Cuộc họp với các Hội Đồng Miền (2 năm 1 lần).
- Yểm trợ và phát triển sự hiện diện truyền giáo tại vùng Thánh Địa, Ma-rốc, châu Phi, vùng Amazone, châu Á, vùng Tây và Đông Âu (các Nghị quyết 21 – 27).
- Các khóa học về Đối thoại Đại kết và Liên tôn tại Istanbul, Thổ-nhĩ-kỳ (mỗi năm vào tháng 10).
- Chương trình Cao học huấn luyện các nhà huấn luyện tại Đại học Giáo hoàng Antonianum (hàng năm).
- Khóa học về JPIC tại Đại học Giáo hoàng Antonianum (hàng năm).
- Chương trình Cao học Phúc âm hóa tại Phân Khoa Thần học Quốc tế Petropolis, Bra-xin.
- Các khóa huấn luyện về truyền giáo tại Bỉ.

2010

- Tu nghị Chiếu các Nhà trực thuộc Tổng Phục vụ.
- Đại hội các Nhà huấn luyện thuộc châu Á (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh và Giám đốc Ôn gọi).
- Cuộc họp các Linh hoạt viên JPIC thuộc châu Phi.
- Cuộc họp các Linh hoạt viên JPIC thuộc châu Âu tại Ba-lan.

- Đại hội Quốc tế lần thứ IV các Nhà Giáo dục Phan sinh tại châu Mỹ La-tinh.

2011

- Đại hội các Nhà huấn luyện vùng Nam Mỹ (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh hoặc Giám đốc Ôn gọi).
- Đại hội các Nhà huấn luyện thuộc châu Phi (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh hoặc Giám đốc Ôn gọi).
- Cuộc họp lần thứ II các Chủ tịch Chị em Conceptionist tại Toledo, Tây-ban-nha.
- Cuộc Họp lần thứ II các Giám mục, Tổng Giám mục và các Hồng y thuộc Dòng Anh em hèn mọn.
- Cuộc họp lần thứ III Các Đại diện Tông tòa được trao phó cho Hội Dòng.
- Gia đình Phan sinh tham dự Ngày Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới tại Tây-ban-nha.
- Gặp gỡ kỷ niệm lần thứ 25 Ngày Tinh Thần Átxidi (27.10.2011).

2012

- 800 năm Nguồn cội Dòng Thánh Clara.
- Đại hội các Nhà huấn luyện thuộc Tây Âu (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh hoặc Giám đốc Ôn gọi).
- Đại hội các Nhà huấn luyện vùng Bắc Mỹ (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh hoặc Giám đốc Ôn gọi).

- Đại hội các Nhà huấn luyện thuộc Đông Âu (các Giám sư Khẩn tạm, Giám sư Thịnh sinh hoặc Giám đốc Ôn gọi).
- Cuộc họp lần thứ II các Chủ tịch của Chị em Thanh bản Clara tại Átxidi.
- Cuộc họp Quốc tế các Trợ úy Liên hiệp Chị em Thanh bản Clara và Chị em Conceptionist tại Átxidi.
- Tu nghị Chiếu Quốc tế lần thứ IV của các Anh em khẩn trọng “dưới 10 năm”.

2013

- Hội Đồng Dòng mở rộng
- Đại hội Quốc tế các Thư ký Huấn luyện và Học vấn của các Tỉnh Dòng tại Átxidi.
- Cuộc họp Quốc tế các Anh em lo Văn khố trong Hội Dòng.
- Đại hội Quốc tế Giới Trẻ Phan Sinh.

2014

- Đại hội Quốc tế Phúc âm hóa – Truyền giáo.
- Cần nang Thường huấn Chương V trong Tổng Hiến Chương, với nhan đề “Này đây, Thiên Chúa đã sai anh em đi khắp thế gian”.

2015

- Tổng Tu nghị Dòng Anh em hèn mọn.

OFEMVN

CHỮ VIẾT TẮT

- THC : Tổng Hiến Chương
HDDMR : Hội Đồng Dòng Mở Rộng
1Xe1 : 1 Xê-la-nô
T3NB : Truyện Ba Người bạn
ĐT : Đại truyện
NNMQTPÂ: Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm
L : Luật có sắc chỉ
Lksc : Luật không có sắc chỉ
GULT : Giao Ước Linh Thiêng
NXCBBACAE: Nguyện Xin Chúa Ban Bình An Cho Anh Em
CNVCTTDD: Chúa Nói Với Chúng ta Trên Đường Đi
ĐSTH : Tông huấn Đời Sống thánh hiến

**LỊCH CÁC CUỘC “GẶP GỠ” (GG)
VÀ CÁC CUỘC HỌP KHÁC CỦA BAN TỔNG CỐ VẤN (BTCV)**

NĂM	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tháng 01	11 – 29 GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám tỉnh	GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám	GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám	GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám	GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám	GG. BTCV Họp các tân Giám hạt và tân Giám
Tháng 03	08 – 19 GG. BTCV	07 – 18 GG. BTCV	05 – 16 GG. BTCV	11 – 22 GG. BTCV	10 – 21 GG. BTCV	09 – 20 GG. BTCV
Tháng 05	10 – 21 GG. BTCV Họp các Chủ tịch Hội đồng	09 – 20 GG. BTCV Họp các Chủ tịch Hội đồng	07 – 18 GG. BTCV Họp các Chủ tịch Hội đồng	11 – 24 GG. BTCV Họp các Chủ tịch Hội đồng	05 – 16 GG. BTCV Họp các Chủ tịch Hội đồng	TỔNG TU NGHỊ
Tháng 06	02 – 13 GG. BTCV	04 – 15 GG. BTCV	09 – 20 GG. BTCV	08 – 19 GG. BTCV	07 – 19 GG. BTCV	
Tháng 09	06 – 17 GG. BTCV	05 – 16 GG. BTCV	10 – 21 GG. BTCV	09 – 20 GG. BTCV	08 – 19 GG. BTCV	
Tháng 11	08 – 19 GG. BTCV Họp các Kinh lược	07 – 18 GG. BTCV Họp các Kinh lược	05 – 16 GG. BTCV Họp các Kinh lược	04 – 15 GG. BTCV Họp các Kinh lược	03 – 15 GG. BTCV Họp các Kinh lược	
Tháng 12	13 – 17 GG. BTCV	12 – 16 GG. BTCV	17 – 21 GG. BTCV	16 – 20 GG. BTCV	15 – 19 GG. BTCV	

OFEMVN